Vrijdag, 13 November 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 8753

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel., 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Tobruk weer in Britse handen.

Klaarblijkelijke ontruiming van Tunis door astroepen.
Darlan roept Franse vloot naar Afrika.
Onderhandelingen over een Frans-Duitse vrede?

TOBRUK IN BRITSE HANDEN.

Een speciaal gezamenlijk communiqué van het Midden-Oosten zegt: „Geeld wordt, dat Tobruk hedenmorgen onze handen viel" (Caïro, (AP) 13.11).

HALFAYA-PAS BINNEN 5 MINUTEN GENOMEN.

De Nieuwzeelanders hadden slechts minuten nodig om bij de opmars van het 8e Britse leger de Halfaya-pas te nemen aan de Egyptisch-Libyse grens. Italiaanse gevangenen, die daar gemaakt werden, zijn bitter gestemd, omdat de Duitsers hen daar lieten. Honderden, die geestelijk gebroken waren, zaten samen bij Salum om naar de gevangenkampen in de Nijlvallei vervoerd te worden. Zij zeiden: „De Duitsers lieten ons in de steek. Wij hebben niet eens een schot. Wij zijn blij, dat wij uit de oorlog zijn. Wij wilden nooit naar Afrika komen. Wij werden door de dienstplicht opgeroepen" (Caïro, (AP) 12.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Bardia bezet.

Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt: „Gisteren zette het 8e leger zijn achtervolging van het pantserleger in Cyrenaica voort en nam meer gevangenen. Onze troepen bezetten Bardia. Concentraties van vijandelijke voertuigen tussen Gazala en Tmimi werden met succes gebombardeerd en met machinegeweren beschoten in de nacht van Woensdag. Gisteren zetten onze gevechtsvliegtuigen op grote schaal hun aanvallen van geringe hoogte voort op vijandelijke colonnes op de weg ten Westen van Tobruk. Schuiten, die in Westelijke richting voeren, werden tussen Tobruk en Gazala aangevallen. 2 Werden tot zinken gebracht. Niettegenstaande onze voortdurende aanvallen op de terugtrekkende strijdkrachten werd geen vijandelijke luchtactiviteit gemeld. Op Woensdag werd een schoener, in het Centrale deel van de Middellandse Zee in Zuidelijke richting varende, aangevallen en beschadigd. Een vijandelijk vliegtuig werd vernield door onze tweemotorige gevechtsvliegtuigen. Het vliegveld van Tunis werd de afgelopen nacht gebombardeerd en 6 grote Duitse troepentransportvliegtuigen met Duitse troepen, die in Noordelijke richting — mogelijk van Tunis uit — vlogen, werden in zee neergeschoten door onze lange afstandsgevechtsvliegtuigen. Van bovengenoemde operaties keerde één onzer vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 13.11).

DUITS-FRANSE VREDE IN ZICHT?

Een bericht, dat de Associated Press ontving uit een betrouwbare Europese bron, deelde mede, dat Laval voorstellen meebracht voor een ogenblikkelijke Duits-Franse vrede toen hij gisteren naar Vichy terugvloog van een tweedaagse bijeenkomst met Hitler te München. De zegsman, wiens naam niet kan worden genoemd, zou geen diplomatieke doch nauwe betrekkingen hebben met Vichy. Hij deelde mede, dat de voorwaarden — waarvan geen officiële bevestiging is — geen omvatten, die het Franse volk waarschijnlijk niet zal aanvaarden. Hij vermoedt dat deze voorwaarden zijn:

1. Dat Frankrijk weer zijn grenzen van 1939 zal terugkrijgen met uitzondering van Elzas-Lotharingen, dat zelfbestuur zal krijgen.

2. Dat zijn vloot met de Duitsers zal samenwerken om het Imperium te herstellen.

3. Dat Italië zijn territoriale eisen ten opzichte van Frankrijk zal laten varen.

Volgens deze inlichtingen zou Pétain echter nog geen beslissing hebben genomen over zijn eigen koers en zou hij de militaire alliantie met Duitsland van de hand hebben gewezen gelijk vereist zou zijn door de voorwaarden betreffende de Franse vloot.

Men wees er intussen op, dat een Italiaanse zegsman gisteren in Rome zeide, dat Italië's aandeel in de bezetting van het vooreen onbezette deel van Frankrijk niet bedoeld is om gebied te annexeren.

De Maarschalk zou thans voor de vraag zijn gesteld of hij gevangene van de Nazies zou blijven gelijk de Belgische Koning Leopold of Hoofd van Staat met Laval als zijn Premier, ingeval hij voor de Duitsers nog aanvaardbaar zou zijn.

De zegsman zeide, dat de personen in Frankrijk, die het protest van Pétain tegen het verbreken van de wapenstilstandsvoorwaarde door de Duitsers zagen als een maatregel om Frankrijk los te maken van enige verdere samenwerking met Duitsland, heden geen enkele zagen om eraan te twijfelen dat dat zijn bedoeling was.

Zij vonden reden om thans te geloven, dat Pétain te laat handelde en de volledige text van het protest onvoldoende was.

Gelijk het in New York van Radio Vichy werd opgevangen nadat de Duitsers de vroegere demarcatielijn begonnen over te steken, voerde Pétain tegenwerpingen aan doch deed hij geen oproep aan de Fransen om weerstand te bieden.

Deze zegsman zeide, dat volgens mededeling van vrienden van den Maarschalk hij in grote tweestrijd scheen te zijn of hij — indien mogelijk — nog dezelfde morgen zou vertrekken, doch dat hij besloot voorlopig in Frankrijk te blijven.

Met Lavals terugkeer zou hij volgens deze inlichtingen nieuwe voorstellen van Hitler ontvangen hebben waarover hij nog geen uiteindelijke beslissing heeft getroffen.

Als een aanwijzing van de koers die hij gekozen zou hebben beschouwde men de bekendmaking dat Darlan in naam van Pétain opdracht had gegeven om de vijandelijkheden in Noord-Afrika te staken. Dit is niet ontkend door Vichy. Men veronderstelt ook, dat Darlan, die naar het protest van den Maarschalk refereerde, dit protest heeft beschouwd als een teken waardoor hij vrijgelaten werd om te handelen gelijk hij wenste. Correspondenten, die zich in Frankrijk bevonden ten tijde dat de wapenstilstand te Compiègne gesloten werd, zeiden, dat zij van zeer bevoegde zijde vernomen hadden, dat Darlan aan de vloot opdracht had gegeven zee te kiezen zodra de wapenstilstand zou worden verbroken (New York, (AP) 12.11).

PÉTAIN KAN NOG GEEN BESLISSING TREFFEN.

Zegslieden uit het vroegere bezette gebied van Frankrijk zeiden, dat Pétain de spanning toont van de grote crisis, welke men thans doormaakt en nog geen beslissing getroffen heeft over de koers, die men volgen zal. Na het protest tegen het verbreken van de wapenstilstandovereenkomst door Duitsland werd een resultaat bereikt: Darlan gaf opdracht om de strijd in Noord-Afrika te staken. De berichten uit Vichy zeiden, dat sommige anti-as autoriteiten reeds vertrokken zijn. (Bern, (AP) 12.11).

HET CABINET VAN VICHY BIJEEN.

Het Vichy-cabinet kwam hedenavond bijeen met Pétain als Voorzitter om een verslag over de Noordafrikaanse situatie van Laval te horen (Vichy, (AP) 12.11).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog gaf het volgende communiqué uit:

1. De weerstand van de Franse strijdkrachten is overal in Frans Noord-Afrika opgehouden met uitzondering van enkele geïsoleerde plaatsen. In vele plaatsen herdachten de plaatselijke bevolking en de Noordamerikaanse troepen gezamenlijk in ceremonies de wapenstilstandsdag. Het ontschepen van troepen en voorraden heeft voortgang het behulp van de Franse havenarbeiders.

2. De stellingen aan de Westkust worden geconsolideerd.

3. De Opperbevelhebber gaf instructies aan alle strijdkrachten om zich op de hoogte te stellen van en zich te houden aan de plaatselijke wetten en gebruiken" (Washington, (AP) 12.11).

GROOT GEALLIEERD LEGER IN FRANS NOORD-AFRIKA.

E. C. Daniel seint uit Londen: Britse en Noordamerikaanse troepen rukken samen op naar Tunis uit het Westen. Het is misschien de grootste gecombineerde Geallieerde operatie van de Noordafrikaanse campagne. Deze strijdmacht — welke veel groter is dan het aantal troepen welke Hitler in Tunis aan land heeft kunnen zetten — bestond uit het pas gevormde 1e Britse leger onder Generaal Kenneth Arthur Noel Anderson en Noordamerikanen onder Generaal Majoor Charles Ryder. De intrede van het 1e leger in de campagne gaf te kennen, dat de gehele Geallieerde operatie in Noord-Afrika is versterkt op veel grotere schaal dan aanvankelijk werd veronderstelde in de eerste landingen (Londen, (AP) 12.11).

VECHT FRANS MAROKKO NOG?

De Berlijnse radio zeide, dat volgens berichten uit Vichy de strijd in delen van Frans Marokko en Algiers Woensdag nog voortduurde. Het Geallieerde Hoofdkwartier had bekend gemaakt, dat Darlan allen Franse strijdkrachten in Noord-Afrika bevolen heeft de wapenen neer te leggen. Het Vichy-bericht zeide, dat de veel minder talrijke Franse strijdkrachten de strijd voortzetten nabij het fort Lyautey en bij Sali alsook op de weg van Algiers in Zuidoostelijke richting naar Aumale in Algerië (Londen, (AP) 12.11).

12 DUITSERS IN FRANS MAROKKO DOODGESCHOTEN.

De „Daily Express" berichtte uit Tanger, dat twaalf leden van de Duitse wapenstilstandscommissie in Frans Marokko „uit een hinderlaag werden dood geschoten door Franse patriotten". Deze waren de eerste schoten, die werden afgegeven in de Frans Marokkaanse campagne. Het bericht zeide, dat zij hadden deel genomen aan een spoedzitting, die bijeen was geroepen door Hans Auer, den Duitsen consul-generaal in Casablanca, daar deze bericht had ontvangen, dat de Noordamerikanen binnen weinige uren een landing zouden uitvoeren langs de kust nabij Casablanca.

Terwijl de commissie-leden zich in het Plaza Hotel begaven, spoedde zich een Fransman, die daar op straat stond, in een telefoon-hokje en belde zijn aanhangers op, waarna men zich verdekt opstelde voor alle uitgangen van het hotel. De bijeenkomst eindigde in de vroege morgen van de volgende dag. De leden van de commissie, waarvan sommigen nog van de sigaren van Auer genoten, stonden een ogenblik stil voor de hoofdingang van het hotel. Plotseling werd het vuur afgegeven van de andere zijde van de straat door de mannen, die zich achter een auto schuil hielden. Alle Duitsers vielen dood neer op de plaats waar zij stonden (Londen, (AP) 12.11).

POLITIE IN TUNIS VERBIEDT BIJEENKOMSTEN.

Radio Rome meldt, dat de politie in Tunis groeperingen van drie of meer personen verboden heeft. Verder zou het verkeer zijn lam gelegd te Bizerte, Golette, Tunis, Sousse, Sfax en Gabs tussen 22 uur en 5 uur. Bars, café's en openbare vermakelijksoorden moeten om 17 uur sluiten (Rome, (AP) 12.11).

GEALLIEERDEN BEZETTEN BONE.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens een uitzending van Radio Vichy, Bone in het Oostelijk deel van Algerië en 95 kilometer van de Tunische grens hedenmorgen door Noordamerikaanse troepen bezet is. Men zeide, dat de Noordamerikanen van Britse schepen aan land kwamen om de stad te nemen (Londen, (AP) 12.11).

DUITSERS BEZETTEN MARSEILLE.

De Duitsers kwamen tot binnen een afstand van 50 kilometers van Toulon door Marseille te bezetten. De radio van Vichy zeide, dat een krachtige colonne van Duitsers over de beroemde Rue Cannebierre, die naar de waterkant leidt, marcheerde. Hier kwamen zij kort na het middaguur aan. (Londen, (AP) 12.11).

Het nieuws van vandaag.

Het bekende rijtje verschijnt weer: Sollum, Bardia, Tobruk enz. De Britten zijn weer in de achtervolging van de Astroepen in de Westelijke woestijn. Ditmaal waarschijnlijk voor het laatst, daar de troepen van Veldmaarschalk Erwin Rommel nooit zo grondig werden verslagen als thans. De Britten rukten hedenmorgen Tobruk binnen en zetten de tocht naar het Westen bereids verder voort. De troepen van de As worden op de weg tussen Tobruk en Benghazi voortdurend bestookt en krijgen geen ogenblik rust (blz. 1).

Van de andere zijde rukken de Noordamerikanen onder Generaal Majoor Charles Ryder samen op met het 1ste Britse leger onder Generaal Kenneth Arthur Noel Anderson.

Geallieerde landingen worden uitgevoerd te Bone op 95 kilometer van de Tunische kust. Intussen vallen de luchtstrijdkrachten van Luchtmaarschalk Sir Arthur William Tedder, Commandant van de Royal Airforce in het Middellandse Zeegebied, de vliegvelden van Tunis aan. Ook worden aanvallen gedaan op Sardinië en de vijandelijke vliegtuigen, die boven de Middellandse Zee worden aangetroffen. Zo werden gisteren 6 grote troepentransportvliegtuigen, die in Noordelijke richting vlogen, in zee neergeschoten. Hoeveel Duitse levens hiermee verloren gingen is niet bekend, doch wel is het waarschijnlijk, dat de As zijn troepen uit Tunis weer terughaalt, omdat deze toch niet opgewassen zullen zijn tegen de gezamenlijke Noordamerikaanse en Britse legers. De Geallieerde campagne is al te goed voorbereid en Hitler zal lijdelijk moeten toezien hoe de gehele Afrikaanse kust wordt bezet door zijn tegenstanders. Hoe goed de campagne werd voorbereid kan worden opgemaakt uit de bekendmaking, dat Generaal Majoor Mark Clark, waarnemend Opperbevelhebber van de Noordamerikaanse operaties, met 7 andere officieren naar Frans Noord-Afrika ging voordat de landingen begonnen. Hier confereerde hij met Franse officieren, o.a. met vertegenwoordigers van Generaal Henri Honoré Giraud. Zo geheim als de Generaal gekomen was zo vertrok hij weer uit Afrika om verslag uit te brengen over de situatie. Door de inlichtingen, die hij verschafte, konden de landingen met de minste verliezen worden uitgevoerd en de Franse weerstand spoedig worden overkomen (blz. 1).

Nog is niet bekend wat Pétain besloten heeft. Of hij onder Duits toezicht zal aanblijven als „Hoofd van Staat" of weigeren om verder samen te werken met de nazies en hun gevangene worden. Onbevestigde berichten willen, dat onderhandelingen gaande zijn voor een Duits-Franse vrede, waarbij de Franse vloot met de Duitsers zal medewerken. Admiraal Darlan richtte een boodschap tot de vloot te Toulon met verzoek om naar de Geallieerden over te komen. Maar of dit nog mogelijk is?

Vandaag begint het Mariale Congres te Maracaibo, hetwelk wordt bijgewoond door de Apostolisch Vicarius van Curaçao. Het Congres wordt gehouden ter ere van de H. Maagd van Chiquinquira. Op het ontstaan van deze Mariadevotie leest u op blz. 2.

blz. 2

U.S.A.-Generaal bezocht Frans Afrika vóór aanvang operaties.

8 Japanse schepen in Verre Oosten tot zinken gebracht.
Russische parachutisten overvallen vliegveld bij Maikop.

BEKENDMAKING VAN WASHINGTON.

Het Noordamerikaanse leger maakte bekend, dat Generaal Majoor Mark Clark, waarnemend Opperbevelhebber van de Geallieerde Strijdkrachten in Noord-Afrika, in het geheim per duikboot was gegaan naar vijandelijk gebied voordat de Noordamerikaanse aanval begon en dat hij onderhandelingen had geopend met vertegenwoordigers van den Fransen Generaal Henri Honoré Giraud.

De onthulling kwam in een bekendmaking, dat Roosevelt Clark had voorgedragen voor bevordering tot Luitenant Generaal ter erkenning van zijn schitterende diensten gedurende de voorbereidingen voor de Noordafrikaanse operatie en gedurende de aanval zelf. De bekendmaking zeide, dat Clark „vertegenwoordigers van Generaal Henri Giraud heeft ontmoet". In deze conferentie opende Generaal Clark onderhandelingen, die een nauwe samenwerking van Generaal Giraud tot stand hebben gebracht met de Verenigde Landen.

Verder zeide de bekendmaking: „Na de bezetting van Algiers door Noordamerikaanse troepen richtte Generaal Clark een vooruitgeschoven hoofdkwartier op in die stad en confereerde hij met Admiraal Jean François Darlan. Een wapenstilstand werd bij deze conferentie getekend en Admiraal Darlan gaf opdracht, dat alle strijdkrachten onder zijn bevel in Frans Noord-Afrika de vijandelijkheden zouden staken tegen de Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten (Washington, (AP) 12.11).

WAT DE INVASIE VAN FRANS NOORD-AFRIKA VOORAFGING.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika:

Generaal Eisenhower onthulde het verhaal van een der meest verbazingwekkende verrichtingen die in de oorlog ten uitvoer zijn gebracht door een staf van officieren, welke onder escorte van Commando's een reis door Noord-Afrika heeft gemaakt en belangrijke inlichtingen heeft ingewonnen drie weken voordat de Noordamerikaanse bezetting begon.

Generaal Majoor Clark stond aan het hoofd van de zending en Eisenhower zeide: „Het feit, dat de weerstand op het land nergens bizonder groot was en wij niet behoefden te landen op plaatsen waar de positie sterk was, bewijst hoe groot het succes van Clarks zending is geweest. Ik ben trots op hen allen. Zij liepen een groot risico in het volbrengen van hun taak. Alle mannen, die deelnamen aan de zending, waaronder de Commando's die er een groot aandeel in hadden, zullen worden voorgedragen om te worden bevorderd."

Op de zending bevonden zich bij Clark Brigadier Generaal Lyman Lemnitzer, Kolonel Archelaus Hamblen, Kolonel Julius Holnes, Kapitein Jerauld Wright van de Noordamerikaanse Marine en de Commando-kapiteins C. J. Courtney, R.T. Livingstone en de Commando-luitenant J.D. Foot. Eisenhower zeide, dat allen zich enthousiast als vrijwilliger opgaven.

De zending ging naar Noord-Afrika en ontmoette een groep Franse militaire officieren. Clark zeide: „Wij confereerden dag en nacht tot wij alle inlichtingen hadden, die wij verlangden. Intussen werden de Arabische bedienden in het huis waar de conferenties plaatsvonden achterdochtig en gingen zij naar de politie, die onder het toezicht van de as staat."

Clark vertelde verder: „Ik zag nooit zulk een opwinding. De kaarten verdwenen als de bliksem. Een Franse Generaal, die een militaire uniform aan had, verwisselde het binnen een minuut met burgerkleren." Clark en zijn staf verzamelden zich snel en verborgen zich in de lege wijnkelder terwijl de politie tot den eigenaar van het huis sprak. Generaal Clark kroop in de kelder met een revolver in de hand. Clark zeide: „Indien de politie naar beneden was gekomen weet ik niet of ik zou hebben geschoten of gepoogd zou hebben hen om te kopen. Doch nadat wij ons een uur verscholen hadden gehouden verdween de politie. De zending vertrok toen en ging naar de plaats waar men de boten zou treffen, die hen weer uit Afrika zouden voeren. Bij het oversteken van een strook water verloren zij hun broek, hemd en practisch al het andere. Doch men ontsnapte met kostbare militaire inlichtingen en keerde naar het Hoofdkwartier terug 8 dagen na het vertrek. Volledige plannen werden meegebracht van alle Franse militaire installaties in Noord-Afrika. Men wist waar de troepen zich bevonden, wie vriendschappelijk gezind was en op wie men zou kunnen rekenen. Het aantal troepen was bekend alsmede het materiaal. Zelfs waren regelingen getroffen voor de vliegvelden buiten Algiers, welke zouden worden overgegeven aan de Noordamerikaanse luchtmacht op het ogenblik, dat de landingen zouden beginnen.

Men legde de reis af per vliegtuig, automobiel, duikboot en trein. De spionnen begonnen met hun werk op een regenachtige nacht toen zij in het geheim per trein uit Londen vertrokken. Langs omwegen bereikte men toen Afrika. Volgens afspraak zou een lichtsein worden gegeven in een huis in een zeker deel van Noord-Afrika, waarbij Clark en zijn gezelschap op een bepaald uur het alles veilig zouden vernemen. Hierop zouden zij zich moeten bekendmaken. Op het vastgestelde uur zag men het licht niet en het gezelschap verkeerde de gehele tijd in groot gevaar. Men moest wachten tot een tweede afgesproken uur. Het licht verscheen eindelijk en Clark en zijn gezelschap kwamen uit de duisternis naar den eigenaar van het huis, die de voorzorgsmaatregel had getroffen zijn Arabische bedienden weg te zenden. (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 12.11).

9 ITALIAANSE GENERAALS GEVANGEN.

Gemeld wordt, dat 9 Italiaanse Generaals tot nu toe in de slag van Egypte zijn gevangen genomen (Caïro, (AP) 12.11).

De H. Maagd van Chiquinquira.

Curaçaose Volk door den Kerkvoogd zelf vertegenwoordigd op het vandaag beginnende congres te Maracaibo.

Heden vangt het Maria-Congres te Maracaibo aan, waaraan ook Z.H.E. onze Apostolische Vicarius, Mgr. Petrus I. Verriet O.P., deelneemt.

De Heilige Maagd van Chiquinquira, Wie dit Congres betreft, verwekte de devotie tot Haar reeds lang geleden, in het jaar 1749, en over enkele jaren zal dus het tweede eeuwfeest daarvan herdacht worden.

De geschiedenis begint toen een vrouw op een ochtend aan de oever van het meer van Maracaibo een plankje vond, dat zij bestemde als deksel voor de grote aarden pot, waarin zij haar water bewaarde. Toen de vrouw deze plank later schoonmaakte, bleek, dat er eens het beeld van een Heilige op geschilderd was, dat echter moeilijk te onderscheiden viel. Niettegenstaande de vrouw niet wist, welke Heilige het beeld voorstelde, gaf zij het een behoorlijke plaats aan de wand van het huisje waarin zij haar werkzaamheden verrichtte.

Op zekere dag, het was op 18 November 1749, toen de vrouw met haar cacaomolen bezig was, hoorde zij duidelijk het plankje enkele slagen geven tegen de muur waaraan het hing. Aanvankelijk schonk zij er geen aandacht aan, doch toen de slagen zich herhaalden voor de derde keer, begaf zij zich naar het schilderij en ziet ...... wat eens een onduidelijk beeld had geschenen, schitterde thans in een heerlijk licht en in het zuivere beeld van Onze Lieve Vrouw van Chiquinquira was zichtbaar.

Nauwelijks had zij dit zien gebeuren of de vrouw liep zo snel haar voeten haar dragen konden, de straat op en verkondigde het wonder, dat zij zojuist had meegemaakt. De buren en anderen liepen toe en, bevangen van schroom, aanschouwden zij het beeld, dat nog steeds omgeven was van een helder licht, hetzelfde beeld, dat velen harer vroeger hadden gezien in een staat van verval. Spoedig verspreidde zich het nieuws van dit wonder. Geestelijken en andere autoriteiten stroomden toe en overtuigd zijnde van de grote gebeurtenis, gaven zij opdracht om het schilderij over te brengen naar de parochiekerk.

Zo gezegd zo gedaan en met grote luister toog men op weg. Maar wat gebeurde onderweg? Toen men een hoek wilde omslaan kreeg het schilderij plotseling zulk een gewicht, dat de dragers het niet meer konden ophouden en geen menselijke kracht er enige beweging in kon brengen.

Na vele gebeden tot de Hemel opgezonden te hebben en toen het reeds laat geworden was, riep een der aanwezigen op luide toon uit: „Misschien wenst de Heilige Maagd te worden gebracht naar de Kerk van San Juan de Dios en niet naar de parochiekerk waar wij Haar naar toe wilden brengen." Men beschouwde dit als een goddelijke ingeving. Weer werd geprobeerd en ditmaal nam het schilderij zijn natuurlijk gewicht aan.

De kerk van San Juan de Dios, zo duidelijk uitgekozen door de H. Maagd om als verblijfplaats te dienen van Haar beeld, is de plaats waar de meest schitterende toonbeelden van liefde en eerbied van de gelovigen plaatshebben.

Daar schenkt de Heilige Maagd talrijke gaven aan Haar vereerders en vele malen zijn door Haar voorspraak mirakelen geschied en gunsten verleend waardoor de devotie tot de Heilige Maagd van Chiquinquira steeds is toegenomen.

CURACAO

TOEGANGSWEGEN TOT PISCADERABAAI GESLOTEN.

Procureur-Generaal maakt bekend, dat tot nader order alle toegangswegen tot Piscadera-baai gesloten zijn voor iedereen, behalve voor bewoners van Piscadera-baai.

ZUSTER BONIFACIO †.

Hedenmorgen werd op het kerkhof der Zusters van het Pensionaat Welgelegen het stoffelijk overschot te ruste gelegd van Zuster Bonifacio, die 32 jaren lang God getrouw diende in de Congregatie van de Zusters van Roosendaal.

Zuster Bonifacio werd op 12 December 1822 op Curaçao geboren. Reeds van haar jeugd af voelde zij roeping tot het kloosterleven. Zij vertrok naar Nederland en werd op 8 December 1910 te Roosendaal geprofest. Jaren lang bleef zij werkzaam in Nederland, totdat zij op 16 Augustus 1922 weder op haar geboortegrond terugkeerde. Zij werkte op de scholen van Pietermaai, te Santa Familia, en in het Sint Martinusgesticht. De laatste 7 jaren was zij ziekelijk.

Zuster Bonifacio heeft met de talenten, die zij had in oprechte liefde voor God gearbeid. Haar laatste levensjaren waren niet gemakkelijk, doch zij bracht dit offer zoals God het wilde. Vol overgave aan Gods H. Wil stierf zij gistermiddag om 15 uur in het Sint Elisabethshospitaal.

Morgenochtend om 6 uur wordt er voor haar zielerust een H. Requiemmis opgedragen in de kapel van het Sint Martinusgesticht.

Zuster Bonifacio ruste in vrede.

PRAEVENTIEVE CENSUUR OP TELEGRAMMEN.

De aandacht wordt gevestigd op een in dit nummer voorkomende advertentie, volgens welke aanstaande Maandag een praeventieve censuur op het telegraaf-verkeer wordt ingesteld. In het stuk staat het niet vermeld, maar het Hoofd van de Militaire Censuur deelde ons desgevraagd mede, dat deze censuur ook van kracht is voor het telegraphisch verkeer tussen de 6 Curaçaose eilanden onderling.

De werkwijze van den censor is duidelijk uit het stuk. Daar de censor zelf in het aannemingskantoor (op zijn Duits daar „aannamekantoor" genoemd) zit, zullen zich daar geen moeilijkheden bij voordoen, temeer daar genoemd Hoofd steeds blijk gegeven heeft van soepele censuur gediend te zijn en blijkens zijn betrekkingen met ons blad ook weet wat snel afwerken en doortasten is.

Er is echter één kleine merkwaardigheid en die geldt zowel deze telegrammencensuur als de bestaande brievencensuur. Wanneer de Amigoe-correspondent van Aruba ons zijn correspondentie (of telegram) toezendt, dan moet dit stuk gecensureerd worden, zoals met alle post het geval is. Zou hij dezelfde correspondentie in een op Aruba gedrukt blad plaatsen, dan zou het gepubliceerd worden zonder censuur, daar het dan niet met de post in aanraking komt en de perscensuur is afgeschaft.

HET CONCERT VAN TEUN DON EN MAX TAK.

Onze muziekmedewerker schrijft ons:

Gisteravond had onder vrij veel belangstelling het aangekondigde afscheidsconcert van Teun Don, met medewerking van Max Tak, in het Theater Brion plaats. Het viel ons op, dat Don bij de samenstelling van het programma met de ridderlijkheid, den kunstenaar waardig, een groot aandeel aan zijn medewerker Tak heeft toegemeten.

De avond werd geopend met de z.g. Fruhlings sonate van Beethoven. Niettegenstaande hier twee kunstenaars aan het woord waren, kon de uitvoering hiervan ons niet geheel boeien. Wij hadden, hoewel wij in de zaal genoeg last van de warmte hadden, meer warmte in hun spel verwacht; vooral het laatste deel werd o.i. te lauw gespeeld.

In de sonate van Franck konden beiden hun kunde beter tonen. Het samenspel was hier goed. Tak speelde, vooral het derde gedeelte met veel stijl. Toch hadden wij het vierde gedeelte pittiger willen hebben. Don voelde blijkbaar het Franse temperament beter aan, doch kon zijn medewerker er niet toe krijgen. Tak is een violist, die zeer veel gevoel in zijn spel legt, hetgeen hem dikwijls parten speelt, waardoor wij in zijn spel hier en daar wat temperament missen. Zulks bleek duidelijk in het eerste gedeelte van de Airs Tsiganes van Sarasate. De verve van den Zigeuner was hier weinig aanwezig.

Na de pauze speelde Don met den hem eigen eenvoud Pavane pour une infante défunte en Jeux d'eaux van Ravel, waarna het dankbare publiek, dat den kunstenaar hartelijk bijviel, een toegift kreeg. Hierna speelde Max Tak zeer verdienstelijk een door hem aan zijn vroegeren collega Louis Zimmerman opgedragen Slavische melodie en een fantasie op een Hebreeuwse melodie in eigen bewerking. Vooral in het tweede stuk was Tak op zijn best.

De avond werd besloten met de Airs Tsiganes van Sarasate waarmede de kunstenaars veel bijval oogstten, waarna het geheel werd gebisseerd.

Hiermede was deze kamermuziekavond achter de rug. Zijn wij in onze critiek niet onverdeeld gunstig, het neemt niet weg, dat de twee Nederlandse kunstenaars Max Tak en Teun Dons ons een avond hebben bezorgd van veel kunstgenot en die vermelding verdient in het Curaçaose muziekleven.

Wij geloven, dat door overleg met verschillende instanties het mogelijk moet zijn dergelijke kunstuitingen meermalen te doen plaats vinden, hetgeen wij van harte hopen.

Wij vernemen, dat dit concert Zaterdagmiddag voor de jeugd herhaald zal worden, waarbij aan elk stuk een kleine uitleggingen zal voorafgaan. Wij vermelden dit met te meer genoegen, omdat wij sedert lang geen jeugdconcert meer hebben gehad van het Curaçaose Philharmonische Orkest.

DE MOORDZAAK MARIA CASTILLO.

Heden werd door de rechtbank de 22-jarige Manuel Wederfoort, de moordenaar van de vrouw Maria Castillo, veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf met tewerkstelling aan openbare werken met de boeien ter zake van het misdrijf van moord.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 13 Nov.:

Telegram Afdeling: Hr. Nukoop. tel. 832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel Kamer 56.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Dok-Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431 Amerikanenkamp Rio Canario en Hr. De Boer 2, Suite No. 1 Hotel.

	HOEVEELHEID	PRIJS
Maismeel	3 cana	fl. 0.22 per cana
Rijst	2 K.G.	fl. 0.18 per ½ K.G.

Buitenland.

COMMUNIQUÉ VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Verre Oosten: 1. Noordamerikaanse duikboten meldden de volgende resultaten van haar operaties tegen den vijand in de wateren van het Verre Oosten: a) een groot transportschip werd tot zinken gebracht, b) Een grote tanker werd tot zinken gebracht. c) Een groot vrachtschip werd tot zinken gebracht. d) Een middelgroot vrachtschip werd tot zinken gebracht. e) Een middelgroot hulpschip werd tot zinken gebracht. f) Een klein vrachtschip werd tot zinken gebracht. g) Een klein patrouille-schip werd tot zinken gebracht. h) Een torpedojager werd beschadigd en is waarschijnlijk gezonken. Deze acties werden niet bekend gemaakt in enig vroeger communiqué van het Departement van Marine."

Met deze operaties werden alzo 7 vijandelijke schepen tot zinken gebracht en een torpedojager beschadigd en mogelijk tot zinken gebracht. Hiermede is het aantal vijandelijke scheepsverliezen in de strijd tegen Japan gebracht op 93, die tot zinken werden gebracht, 141 die tot zinken werden gebracht of beschadigd, 21 die waarschijnlijk tot zinken werden gebracht en 27 die beschadigd werden (Washington, (AP) 12.11).

DE GEALLIEERDE AANVALLEN OP NIEUW GUINEA.

De onophoudelijke Australische aanvallen drongen den vijand gisteren uit harnekkig verdedigde stellingen nabij Oivi, terwijl andere Geallieerde eenheden 150 Japanners doodden in een omsingelingsgevecht, waarbij het pad op enkele kilometers ten Noord-Oosten van Oivi werd doorgesneden. De Japanse verdediging in het gebied van Oivi en Gorari kostte hun 300 doden. De enige weg waarover de overblijfselen van hun strijdkrachten zouden kunnen ontsnappen liep in gebied.

Tegelijk dat de Australische grondstrijdkrachten de krachtige weerstandsgroepen tussen Oivi en Gorari opruimden, vlogen Noordamerikaanse aanvalsvliegtuigen over de Japanse stellingen in het gebied van Buna. Hierbij bombardeerden en beschoten zij de troepen, installaties en landingsvaartuigen van de Japanners. Niets werd vernomen van de Noordamerikaanse grondstrijdkrachten toen sedert 9 November gemeld werd, dat zij het gebied van Buna naderden na van Australië naar bases op Nieuw Guinea per vliegtuig te zijn overgebracht. (MacArthurs Hoofdkwartier in Australië, (AP) 1211).

17 JAP-TOESTELLEN BOVEN GUADALCANAL VERNIELD.

Een communiqué van de Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat 17 Japanse vliegtuigen, die poogden de Noordamerikaanse stellingen op Guadalcanal aan te vallen, werden neergeschoten. 7 Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen gingen verloren (Washington, (AP) 12.11).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 12 op 13 November bestreden onze troepen den vijand in de gebieden van Stalingrad, ten Noord-Oosten van Tuapse en ten Zuid-Oosten van Naltsjik. Geen veranderingen hadden op andere fronten plaats. In het gebied van Stalingrad werden felle gevechten voortgezet. Onze troepen verdedigden hun stellingen flink en brachten zware verliezen aan den vijand toe.

In een sector sloegen 8 manschappen van het Rode leger, die de flank van een detachement verdedigden, drie Duitse aanvallen af en een vierde aanval van een gehele compagnie Duitse infanterie. De Duitsers lieten 60 doden op het veld liggen. Ten Noord-Westen van Stalingrad sloegen de troepen van de afdeling X een vijandelijke aanval af en ruimden 150 Duitsers op.

Ten Zuid-Oosten van Naltsjik vernietigde de afdeling X 4 pantserwagens, een batterij van 150mm. kanonnen en een vijandelijke mortieren-batterij. Ten Zuid-Oosten van Tuapse belette de Sovjet-artillerie dat de vijand een rivier overstak. De strijdkrachten, die overstaken werden vernietigd en hevige verliezen werden aan de Duitsers toegebracht.

Aan het Leningradfront doodden Sovjet-schutters binnen twee dagen 550 vijandelijke manschappen. Verschillende vijandelijke vliegtuigen werden vernield. Aan het Centrale front vonden artillerie-duels plaats. 300 Duitsers werden gedood door het Russische artillerie-vuur. Het afweervuur schoot 5 vijandelijke toestellen neer. Aan het Noordwestelijke front werden 350 vijandelijke manschappen gedood bij gevechten" (Moskou, (AP) 13.11).

RUSSEN VALLEN EEN VLIEGVELD AAN BIJ MAIKOP.

Vliegers van de Russische Zwarte Zeevloot voerden een verrassende aanval uit op het vliegveld bij Maikop, waarbij o.a. valscherm-troepen gebruikt werden. „Izvestia" deelde mede, dat Sovjet-bommenwerpers het veld eerst 50 minuten lang aanvielen. De bommenwerpers werden gevolgd door Stormoviks en verder door valscherm-troepen met speciale uitrusting. Een spoorwegstation werd eerst in brand gezet. 13 Vliegtuigen werden op het veld verbrand en 10 beschadigd. Sovjet-bommenwerpers keerden terug om de ontsnapping van de valschermtroepen te dekken. Ongeveer 80 Duitse vliegtuigen hadden daar hun bases van waar zij Russische Zwarte Zeehavens aanvielen (Moskou, (AP) 13.11).

PERSCONFERENTIE VAN SECRETARIS STIMSON.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog, Henry Lewis Stimson, zeide op een persconferentie, dat niettegenstaande de poging om de Noordafrikaanse expeditie geheim te houden, de vijand klaarblijkelijk de aanval verwachtte en dat hij — naar men meent — een uiterste grote strijdmacht van duikboten in dat gebied samentrok.

Stimson zeide: „Het leger is zeer dankbaar aan de Marine en de Britse Marine voor de schitterende dienst, welke zij bewezen hebben bij het escorteren van onze troepen door de wateren, die — naar wij weten — vol duikboten zaten."

Hij zeide, dat niettegenstaande de geheimzinnigheid van de operaties het dwaas zou zijn geweest de vijandelijke inlichtingendienst te onderschatten tot zulk een mate, dat men zou aannemen, dat de As niets wist van de voorgenomen aanval op Afrika. Hieraan voegde hij toe: „Zo waakzaam waren onze vlooteenheden, dat de vijandelijke duikboten onmachtig waren."

Stimson zeide, dat een troepenschip getroffen werd door vijandelijke torpedo's, doch dat de troepen aan boord hun landingsboten te water lieten en aan land gingen.

Hij zeide, dat de gehele Noordafrikaanse operatie niet alleen een opvallend voorbeeld was van doeltreffende voorbereidingen en een verenigd commando, doch dat zij bewezen heeft, dat de infanterie nu als altijd het leidende deel heeft in de oorlog en niet is vervangen door later ontwikkelde wapenen.

„Bij het spreken over Commando's, Rangers, valscherm-troepen en luchttroepen moet gij niet vergeten, dat zij speciaal uitgelezen schoktroepen van de infanterie zijn, die geoefend zijn voor landingen op vijandelijk gebied en om een speciaal soort weerstand te overkomen. In alle moderne operaties zijn tanks en vliegtuigen van zeer groot belang, doch in deze Noordafrikaanse operatie waren de schoktroepen, die uiteindelijk de grond veroverden, grotendeels infanterie."

Stimson zeide: „Het lijkt mij toe, dat de omvang van deze operatie enig licht van critiek werpt op hen, die ons ervan beschuldigd hebben een al te groot leger te vormen, een massa-leger. Wat wij poogden te doen, is een legerploeg op te leiden, waarin elk onderdeel even goed geoefend zal zijn als deze ploeg in Noord-Afrika, en niet langer dan absoluut nodig is voor de taak, die voor ons ligt. Ons doel is 7½ millioen man tegen eind 1943. Dit doel is gebaseerd op zeer nauwkeurige en voorzichtige berekeningen over wat wij nodig zullen hebben. Men moet er wel aan denken, dat Duitsland vandaag in Frankrijk en de Lage Landen alleen bijna 40 divisies heeft; dat het aan het Russisch front bijna 200 divisies heeft; en dat het met zijn geallieerden in Europa bijna 500 divisies heeft. Japan heeft ongeveer 80 divisies" (Washington, (AP) 12.11).

EEN COMMANDO VAN DE AS IN MIDDELLANDSE ZEEGEBIED.

Een Tass-bericht uit Génève zeide, dat Hitler en Mussolini op een bijeenkomst in het Zuiden van Duitsland overeenkwamen om een enkel commando over de asstrijdkrachten in het Middellandse Zeegebied te vestigen onder een Duits Generaal.

Ook zouden zij besloten hebben, dat de administratie in de gebieden van Frankrijk, die pas bezet zijn door de Duitse en Italiaanse troepen, door Duitsers zal geschieden (Moskou, (AP) 12.11).

HET DUITSE COMMUNIQUÉ.

Het communiqué van het Duitse Hoofdcommando zeide, dat Duitse vliegtuigen voltreffers hebben geplaatst op een vliegdekschip, een kruiser en een groot koopvaardijschip ter hoogte van de Algerijnse kust. Men zeide, dat het lijnschip „Queen Elizabeth" getorpedeerd werd, instede van het Britse slagschip „Queen Elizabeth" gelijk in het communiqué van Woensdag gemeld werd. Het communiqué zeide ook, dat twee transportschepen bij Bougie tot zinken werden gebracht en dat „voortdurende golven" van As-vliegtuigen de landingsgroep hebben aangevallen, waardoor men 12 oorlogsschepen, koopvaarders en passagiersschepen heeft beschadigd. Men zeide, dat onder deze groep van beschadigde schepen zich nog een vliegdekschip, een zware kruiser en twee torpedojagers bevonden. Aan het Egyptische front, aldus het communiqué, zijn de Duitse troepen gewikkeld in een zwaar gevecht tegen machtige Britse tankformaties (Berlijn, (AP) 12.11).

ONLUSTEN IN LYON.

Een Tass-bericht uit Lausanne (Zwitserland) zeide, dat er Woensdag massa-onlusten in Lyon uitbraken, toen de Duitse troepen er doorheen trokken bij hun bezetting van de rest van Frankrijk. De menigten schreeuwden: „Weg met „Laval" en „Lang leve Vrij Frankrijk!" Men zeide, dat er in vele fabrieken stakingen plaats hadden. De noodtoestand werd afgekondigd, toen de politie werd overweldigd bij haar poging om de demonstranten te arresteren (Moskou, (AP) 12.11).

„DUITSLAND ZAL SPANJE'S NEUTRALITEIT EERBIEDIGEN".

In de Portugese ochtendbladen verschenen berichten, dat de Duitse ambassadeur in Madrid aan Franco verzekerd heeft, „dat Duitsland van plan is de onpartijdigheid van Spanje te eerbiedigen".

Ofschoon niet bekend is, of gelijksoortige verzekeringen aan Portugal zijn gegeven, heeft de Associated Press uit betrouwbare Duitse kringen vernomen, dat „een leidende Duitse persoonlijkheid" die naar Lissabon is overgekomen om de opening van de Duitse toeristen-propaganda bij te wonen, heeft beweerd, dat Duitslands militaire plannen zich niet uitstrekken naar het Iberische schiereiland (Lissabon, (AP) 12.11).

EEN ONTKENNING.

Het Spaanse Departement van Buitenlandse Zaken machtigde der buitenlandse pers om het bericht te ontkennen, dat in het buitenland werd gepubliceerd, volgens hetwelk de Duitse Ambassadeur aan Generalissimo Francisco Franco de verzekering zou hebben gegeven, dat de Spaanse neutraliteit zal worden geëerbiedigd (Madrid, (AP) 12.11).

SMUTS WAARSCHUWT TEGEN HET DUIKBOTEN-GEVAAR.

Maarschalk Jan Chr. Smuts, de Zuidafrikaanse Minister-president, zeide, dat de Noordamerikaanse en Britse nijptang-beweging in Noord-Afrika voortgang maakt. Bij het bespreken van de toestand rond de Middellandse Zee, zeide hij, dat het brandpunt van de Geallieerde belangstelling thans gericht is op Tunis en in het biezonder op de haven Bizerte. Generaal Smuts verklaarde vol vertrouwen, dat als gevolg van Eisenhowers soepele opmars naar het Oosten en Alexanders ren naar het Westen „geheel Noord-Afrika van de Nijl tot de Atlantische Oceaan in de handen der Geallieerden zal komen". Hij waarschuwde evenwel, dat „wij tot dusver den vijand slechts het gebruik van zijn kostbare bases hebben beroofd doch deze moeten thans onze bases worden, van waaruit wij kunnen opereren en met het offensief kunnen doorgaan. Smuts herinnerde aan de uitlating van Churchill in het Lagerhuis, „dat er in de komende dagen vele dingen zullen gebeuren" en waarschuwde, dat de Italianen op bittere wijze met de oorlog zullen kennis maken, wanneer de Geallieerden „binnenkort grotere faciliteiten zullen hebben om Italië te bombarderen". Smuts zeide, dat men uit Hitlers laatste redevoering, die hij in München gehouden heeft, duidelijk kan opmaken, dat de Duitse leider zijn hoop op de overwinning gesteld heeft in de campagne der duikboten. Het duikboten-gevaar neemt steeds toe. Dit is duidelijk de laatste hoop van Duitsland". Hij deed het voorstel voor het in het leven roepen van een „gezaghebbende hoogste staf" om het toezicht te houden op deze speciale en dodelijke campagne (Londen, (AP) 12.11).

WAT ENGELAND NAAR RUSLAND ZOND.

Officieel wordt uit Londen gemeld, dat de voorraden, die in de afgelopen 12 maanden naar Rusland werden gezonden, omvatten 3052 vliegtuigen, 4084 tanks, 3031 voertuigen, 831.000 ton machnerieën, metalen etc., 42.000 ton vliegtuig-gasoline, 6600 ton ruwe olie. Al deze voorraden werden over de Noordelijke route gevoerd (Londen, (AP) 12.11).

DE „JEAN BART" BUITEN GEVECHT.

De radio van Vichy zeide, dat de Franse vloot „ernstige verliezen" heeft geleden, en gaf toe dat de „Jean Bart" buiten gevecht gesteld is. De radio maakte ook bekend dat Marrakech „hevig gebombardeerd" werd (Londen, (AP) 12.11).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Londen:** Kringen van de Strijdende Fransen in Londen zeiden, dat het een quaestie van gissen is of de 63 eenheden van de Vichy-vloot uit Toulon zullen stomen op verzoek van Darlan om zich bij de Geallieerden te voegen of trouw zullen blijven aan Pétain. Andere kringen twijfelden er evenwel aan of men aan het verzoek van Darlan gehoor zal geven omdat de vloot bij lange na niet voldoende bemand is. De laatste cijfers van de Strijdende Fransen zeiden, dat nog 35.000 matrozen nodig zijn om de bemanningen op volle sterkte te brengen en dat de Duitsers het toezicht hebben over alle olie. Goed ingelichte Britten zeiden: „De vloot is gedeeltelijk buiten werking en het zal maanden duren om haar zee te doen kiezen. Zelfs indien Admiraal Delaborde, die het bevel heeft over de vloot, wil voldoen aan Darlans verzoek, zal het niet goed mogelijk zijn. Men neemt aan, dat Delaborde trouw is aan Pétain.

— **Londen:** Radio-Rome zeide, dat Manuele Malbran, de Argentijnse Ambassadeur in Italië, gisteravond te Rome is overleden;

— **Londen:** De radio van Moskou zeide, dat een Duitse vrachtauto, die een colonne leidde, welke in onbezet Frankrijk naar het Zuiden trok, door een mijn werd opgeblazen en dat 5 soldaten hierbij gedood werden.

— **Londen:** Een gezaghebbende Britse bron maakte bekend, dat Tobruk „in onze handen" is. Het overwinnelijk Britse leger trok Tobruk hedenmorgen binnen.

— **Londen:** De Duitse radio gaf toe, dat Erwin Rommel Tobruk verlaten heeft.

— **Londen:** Caïro zeide, dat de Britse landstrijdkrachten thans in contact zijn met den vijand in het gebied van El Adem ten Zuiden van Tobruk.

— **Berlijn:** De Duitse radio zond een bekendmaking uit volgens welke de bezetting van de gehele Zuidkust van Frankrijk voltooid is.

— **Londen:** De radio van Moskou deelde mede, dat Hitler Maarschalk Albert Kesselring, Commandant van de luchtvloot van de As in het Middellandse Zeegebied, ontslagen heeft, omdat hij het Duitse Hoofdcommando niet heeft kunnen inlichten omtrent het Noordamerikaanse en Britse offensief in Noord-Afrika.

— **Londen:** De radio van Vichy deelde mede, dat een aanval door Noordamerikaanse vliegtuigen werd gedaan op Tunis.

Algemeene Bekendmaking.

De Algemeen Militair Commandant maakt hierbij bekend, dat met ingang van Maandag, 16 November a. s. een preventieve telegrammencensuur zal worden ingesteld op binnenkomende zoowel als op uitgaande telegrammen.

UITGAANDE TELEGRAMMEN.

Alle uitgaande telegrammen — zoowel die, welke per A.A.C. als die welke per Landsradiodienst zullen worden verzonden — behooren in tweevoud te worden aangeboden aan den telegrammencensor, die **voorloopig** zal zijn gevestigd op het aannamekantoor van den Lands Radiodienst, aan de Handelskade.

De aanbieder bepaalt zèlf langs welken weg hij het aangeboden telegram wenscht te verzenden (waartoe hij ook beschikt over formulieren van de A.A.C.).

De censor voorziet elk der beide exemplaren van zijn opmerkingen en handteekening, en zorgt voor de doorzending.

Per A.A.C. te verzenden telegrammen worden op het kantoor dier Maatschappij door den afzender verrekend.

HET IS DEN TELEGRAAFBEAMBTEN VAN BEIDE MAATSCHAPPIJEN TEN STRENGSTE VERBODEN EEN TELEGRAM IN BEHANDELING TE NEMEN ZONDER HET „FIAT" VAN DEN CENSOR.

TELEFONISCHE AANBIEDING VAN TELEGRAMMEN IS NIET MEER TOEGESTAAN.

Het afhalen van te verzenden telegrammen kan blijven doorgaan, doch de in tweevoud aangeboden telegrammen worden door den besteller rechtstreeks naar den **censor** gebracht, die ze van zijn „fiat" voorziet.

Tusschen 7 uur namiddag en 8 uur voormiddag worden — behoudens in zeer dringende gevallen, ter beoordeeling van het Hoofd van den Militairen Censuurdienst — geen telegrammen meer aangenomen.

BINNENKOMENDE TELEGRAMMEN.

Ook deze zullen — alvorens te worden uitgereikt — **in duplo** den censor ter beoordeeling worden toegezonden. Eerst nadat deze zijn „fiat" heeft gesteld, mag een telegram worden bezorgd.

Telefonisch doorgeven van binnengekomen telegrammen is verboden, behoudens in zeer dringende gevallen, ter beoordeeling van het Hoofd van den Militairen Censuurdienst.

Na 7 uur 's avonds zullen — behoudens meerbedoelde uitzonderingsgevallen — geen telegrammen meer worden bezorgd.

BEKENDMAKING.

Bureau voor Sociale-Economische Zaken Curaçao.

Hiertoe gemachtigd door Zijne Excellentie den Gouverneur, bij Gouvernements-Beschikking No. 5654, dd. 12 September 1942 heeft het Hoofd van het Bureau voor Sociale & Economische Zaken bij de Beschikkingen van den 5den en den 7den November 1942 voor de onderstaande artikelen daarbij vermelde prijzen vastgesteld, waardoor de vroegere prijzen, zooals vastgesteld bij P.B. 1942 No. 113 en bij Beschikking No. 1880 dd. 8 October 1942 voor deze artikelen komen te vervallen.

Met ingang van heden luiden dus deze prijzen als volgt:

Voor kleinhandel:

1. Amerikaansche Import-cigaretten	per doos à 10 pakjes à 20 st.	f	3.80
	per pakje van 20 stuks	„	0.425
2. Bruine Suiker	per ½ kg	„	0.12
3. Corned beef, merken „Swift Plate" en „Libby"	per 1/1 blik	„	0,59
	per ½ blik	„	0.40
4. Corned beef, behalve de merken „SWIFT PLATE" en „LIBBY"	per 1/1 blik	„	0.55
	per ½ blik	„	0.40
5. Gedroogde en gezouten visch	per ½ kg	„	1.—
6. Kippeneieren	per stuk	„	0.18
7. Lucifers, merken „Sweet Life" „Fire Chief" en „Ohio	per pak van 10 doosjes	„	0.25
8. Lucifers, behalve de merken „Sweet Life", „Fire Chief" en „Ohio"	per pakje van 10 doosjes	„	0.20
9. Mais	per kg.	„	0.25
10. Maismeel	per 0,75 kg. (d.i. per „cana")	„	0.22
11. Melk in blik	per blik à 14½ oz	„	0.26
	per blik à 6 oz	„	0.13
12. „Red Snapper"	per 1 kg	„	1.15
13. Rijst	per ½ kg	„	0.18
14. Witte Suiker	per ½ kg	„	0.16
	per zakje van 5 lbs	„	0.725
Voor groothandel:			
Gedroogde en gezouten visch	per kist à 100 lbs netto	„	57.50

Terwijl de vroegere prijzen voor den groothandel van corned beef, rijst 1° kwaliteit, rijst 2° kwaliteit en maismeel komen te vervallen.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale- en Economische Zaken,

Het Land der Arabieren en Berbers.

„De Tunesiër is een vrouw; de Algerijn is een man maar de Marokkaan (Berber) is een krijgsman".

Noach met zijn ark strandde in Marokko.

Het sultanaat of keizerrijk Marokko, voorheen een onafhankelijke staat, werd in 1912 een Frans protectoraat. Een later Frans—Spaans verdrag verdeelde het in drie gebieden.

De internationale zone van Tanger, omvattende de stad en haar omgeving. Reeds in de grijze oudheid was Tanger een stad van betekenis, om welker bezit herhaaldelijk werd gestreden. De bevolking is zeer cosmopolitisch (Spanjaarden, Portugezen, Fransen, Engelsen, Duitsers en Armeniërs wonen er naast allerlei Marokkaanse inboorlingen); men hoort er een verwarrend mengelmoes van talen spreken. Daar de stad op een heuvelachtig terrein is gebouwd, zijn de straten er soms zeer steil en moeilijk begaanbaar; de Europeanen bedienen zich daarom op hun tochten bij voorkeur van muilezels.

Men merkt een groot onderscheid tussen de oude Moorse stad, waar de Marokkanen wonen en waar nog zeer primitieve toestanden heersen, en de modern ingerichte wijken der vreemdelingen, waar het aan verfijnd comfort hier en daar niet ontbreekt. Er zijn goede hotels. Handels en nijverheid zijn van betekenis en de stad geniet een zekere welvaart.

Later echter werd deze internationale zone door de Spanjaarden overgenomen.

De Spaanse zone, een bergachtige, vrij armelijke landstreek met zeer slechte wegen, waardoor het reizen in dit overigens zeer interessante land tot een ware beproeving voor den toerist wordt.

De voornaamste stad is **Tetuan,** zetel van den „kalief", die in naam van den sultan het land bestuurt, doch wiens bestuursdaden door een Spaansen Commissaris worden gecontroleerd.

Dit Spaanse gebied moet oorspronkelijk zeer schoon en zeer vruchtbaar zijn geweest, maar door de eindeloze onderlinge veten der Rifstammen is het verkommerd en verarmd. Ook de vele oorlogen, waaraan het ten prooi was en het geldgebrek der Spanjaarden hielpen het land in een toestand van achterlijkheid te brengen.

In de laatste jaren heeft Spanje alle krachten ingespannen om betere levensvoorwaarden te scheppen. De Spaanse burgeroorlog heeft bewezen, van hoe grote betekenis dit gebied voor Spanje kan zijn en worden. Belangrijke plaatsen zijn Ceuta en Melila. De verbindngen met Europa zijn goed.

Frans Marokko, bestuurd door een resident-generaal. De sultan van Marokko beschikt over drie residenties: **Fez, Marrakesj en Rabat.** De laatste stad is tevens de hoofdzetel van het Franse bestuur.

Casablanca, het moderne Marokko.

Ofschoon eigenlijk pas goed in opkomst, is Casablanca toch reeds een handelsstad van betekenis; zij dreigt in de toekomst Algiers te zullen overvleugelen. Hier vooral is het, dat de bezoeker kan waarderen, wat Frankrijk voor en in Marokko heeft tot stand gebracht. Tot voor 15 jaren was Casablanca een kleine havenplaats met ± 20.000 inwoners, waaronder ongeveer 1000 Europeanen. Het contact met Europa liep over Tanger; slechts nu en dan viel een koopvaardijschip de onbeduidende en slecht geoutilleerde haven binnen. Thans wonen er meer dan 40.000 Europeanen en zijn er prachtige havens en ruime werven aangelegd, waar duizenden arbeiders geregeld werk vinden. De grote Europese wijk met haar boulevards en lanen, haar officiële gebouwen, schouwburgen, hotels, restaurants en bioscopen overschaduwt volkomen de oude Moorse stad, die binnen haar zware ommuring als het ware schuil gaat achter het nieuwe gedeelte.

Marrakesj, het antieke Marokko.

Is Casablanca het symbool van het nieuwe Marokko, **Marrakesj** typeert het oude. In de oude, roserode muren, die de stad omringen, zijn tien poorten, waardoor voorheen de legers uittrokken, die Spanje veroverden. Al wijst hier en daar een hotel of een garage op de aanwezigheid van Europeanen, de stad heeft over het algemeen haar oude karakter bewaard. Berbers in hun geitenharen mantels, Joden in zwarte kaftans, woest uitziende Arabieren in hun boernoes, gesluierde vrouwen, verdringen elkaar in de nauwe, morsige straten en op het drukke marktplein. Zwaar beladen kamelen en muilezels helpen de verkeersverwarring vergroten; slangenbezweerders vertonen hun dresseerkunst, verkopers van lekkernijen, fruit en water prijzen luide hun waren aan en negeracrobaten trachten de aandacht van het publiek te trekken. Een echt fantastisch Oosters schouwspel.

Fez, de heilige stad.

Fez, de tweede hoofdstad, bewaart nog veel van de oude glorie. Hier zijn ongelovige mag betreden. De stadswallen zijn omvangrijk; de stad zelf biedt een warnet van minarets, groene daken, Saraceense poorten, oude paleizen en moskeeën. Fez werd in 808 door Esdris II gesticht aan de Paarlrivier en is eigenlijk een samenstel van verschillende steden. Na de vestiging van de eerste Berbernederzetting kwamen hier Andalusiërs en Joden en Arabieren wonen, die aparte woonwijken stichtten, elk met een eigen ommuring, zodat het voor een vreemdeling practisch ondoenlijk is er wegwijs te worden.

Verschillende straten zijn met een soort van vlechtwerk overdekt ter bescherming tegen de felle zonnestralen; onder deze beschutting oefenen de koop- en handwerkslieden hun bedrijven uit. In de oudheid heeft men reusachtige waterwerken weten aan te leggen, die thans nog de bewondering der bezoekers wekken en de fonteinen der moskeeën behoorlijk van water te voorzien. Vele van die oude paleizen zijn nu in gebruik als regeringsgebouwen en scholen. Overdag zijn de straten door een sterk gemengd publiek bevolkt, maar zodra de duisternis invalt, gaat ieder naar zijn eigen wijk.

Fez is het handelscentrum van Marokko: van hieruit vertrekken de caravanen, welke de handelswaren, geweven kledingstukken, bewerkt leder, indigo, cochenille, struisveren, dadels, olijfolie enz., naar andere landen vervoeren.

Rabat, de zetel van de Franse Regering.

In tegenstelling met Casablanca heeft Rabat zijn oude karakter behouden. Of dit nog lang zal duren, staat te bezien, want de stroom van vreemdelingen naar deze zetel van het Franse gouvernement wordt telkenjare groter, en de inlandse wijk komt hoe langer hoe meer in het gedrang.

Typisch doen in deze stad de felle contrasten aan: Langs de ene zijde van een straat ziet men bijv. een splinternieuw hotel, een nieuw bankgebouw, grote kantoren en moderne woonhuizen, terwijl aan de overzijde de Arabische begraafplaats is, waar des Vrijdags de gesluierde vrouwen haar vriendinnen ontmoeten. Dicht daarbij ziet men de oude muren ener citadel, op welker bouwvallige torens ooievaars nestelen. Door de zorgen van het ministerie voor Schone Kunsten worden de karakteristiek oude gebouwen goed bewaard; sommige doen dienst als musea, waar talrijke voorbeelden van de oude Moorse handwerkkunst worden bewaard.

Salé, de stad van Noach.

Salé, ten Noorden van Rabat, kwam in 1610 tot bloei, toen vele Spaanse Morisco's zich er vestigden. In de laatste eeuwen is de stad tot verval geraakt. De Marokkanen beweren, dat Salé door Noach gesticht is, wiens ark op de Djibel el Goudi bleef rusten! Dat het vroeger een belangrijke handelsstad was, daarvan getuigt de omstandigheid, die onze Admiraal Michiel Adriaanszoon de Ruyter daar met een opperhoofd had.

De toeneming van Handel en Nijverheid.

Ofschoon Marokko in ontwikkeling verre bij Algerië achterstond, vielen er vóór de oorlog toch tekenen van voortuitgang te bespeuren. Overal merkte men op, dat het land in een toestand van overgang verkeerde. Men nam waar hoe de kolonisatie der Europeanen zich sterk uitbreidde, men zag proefvelden aanleggen, terreinen ontginnen en irrigeren, de natuurlijke hulpbronnen van het land exploiteren.

Telkenjare werden de opbrengsten aan granen, vruchten, groenten, wijn, olie, gelooide huiden, groter. De mijnen, waar men ertsen delfde (lood, ijzer, koper, antimonium, zilver en goud) werden steeds intensiever bewerkt en de phosphaatvelden zagen hun opbrengst gestadig toenemen.

Alles wees er op, dat Marokko in de moderne handelsstrijd een goede kans maakte en een behoorlijke toekomst zou hebben gehad, ware de oorlog niet tussen beide gekomen.

De samenstelling der bevolking.

Men moet zich hoeden voor de fout, die voor velen wordt begaan, om het Marokkaanse volk als één geheel, dus in één groot stamverband te zien. Er is een hemelsbreed onderscheid tussen de Arabische elementen, die men in de vlakten in het Noorden en in de steden aantreft en de eigenlijke Berbers. **Deze laatsten, de Berbers, zijn de nakomelingen van de oudst bekende bewoners van Marokko.** Zij werden na 705, toen de Arabieren het land veroverden, naar het Zuiden en naar de bergstreken gedrongen, waar zij het Rif, de Middel-, de Hoge- en de Anti-Atlas bevolken.

De Arabieren leven op de vlakte.

Uiterlijk èn innerlijk verschillen de beide volksgroepen ten zeerste. Van huis uit is de Arabier een nomade, voor wien het zwervende herdersleven iets onmisbaars is. Hij is meestal groot en slank van gestalte, beweegt zich met een zekere waardigheid, is niet wars van geestelijke ontwikkeling en is zich bewust van de grote betekenis ener goede opvoeding. Hij leeft bij voorkeur op de vlakten, leidt daar het nomadenleven van den veehouder; komt hij tot rijkdom, dan wordt hij pretten prachtlievend, genotzuchtig, soms vadsig en gaat in mooie huizen in de grote steden wonen. Hij is wreed en niet altijd te vertrouwen.

De Berbers minnen de bergen.

De Berber is meer gedrongen van gestalte; hij bemint de bergen en beoefent bij voorkeur de landbouw; maar in de allereerste plaats is hij krijgsman. Voor beschaving en ontwikkeling voelt de gewone man niet veel, al zenden de aanzienlijke Berbers hun zonen naar Europese kostscholen.

Eer spreekwijze luidt: „De Tunesiër is een vrouw; de Algerijn is een man, maar de Marokkaan (Berber) is een krijgsman". Deze spreuk is typerend voor de aard van dit volk.

Van de wieg af wordt de Berber in de tradities der krijgskunde opgevoed. De Berberse folklore is even bloedig als de Noorse; eindeloze gedichten verhalen van de daden der nationale helden.

De bodem, waarop en het klimaat, waarin de Berber leeft, zijn waarschijnlijk in belangrijke mate de oorzaken van zijn biezondere karakterontwikkeling. In zijn bergen is hij omringd door onherbergzame steenmassa's, waartussen de **vruchtbare dalen betrekkelijk** zeldzaam zijn en soms niet voldoende opleveren om de bewoners der nederzettingen in het leven te houden. Van zelf ging de Berber reeds vroeg naar andere bronnen van inkomsten omzien en ontwikkelde de roofzucht zich krachtig. Daardoor heersten er eeuwigdurende twisten en veten tussen de stammen, ja tussen de gezinnen. Men leefde voortdurend op voet van oorlog met elkaar. Geen wonder dus, dat de woningen soms op kleine forten leken en dat elke plaats van enige betekenis omgeven werd door zware muren met sterke torens vol schietgaten, alsof het geweldige vestingen gold. Deze versterkingen (kasbahs) vallen den toerist overal op.

Wie zwak is, gaat ten gronde.

En viel er door oorlog of roof geen buit te behalen, dan moest de Berber door landarbeid of door nijverheid in zijn onderhoud voorzien. De sneeuw en de hevige koude des winters, de hitte en de droogte in de zomer stelden zware eisen aan zijn physiek. Hetzelfde geldt voor de scherpe tempatuurtegenstellingen in een etmaal. (Reizigers vertellen, hoe zij overdag smachtten van de hitte en des nachts in hun hotel al hun klederen over zich heen legden, omdat de hoteldekens onvoldoende de nachtkoude buiten sloten.) De mislukte oogsten, de opdrogende bergrivieren, die slechts gedurende een zeker deel van het jaar water houden, zij vormen even zovele moeilijkheden, waaraan men weerstand moet bieden, waartegen men bestand moet zijn. Wie zwak is, gaat onherroepelijk ten gronde. De Berber heeft een ijzeren gestel, bezit ogen als een valk en kan zonder moe te worden uren achtereen in de bergen lopen.

Buiten de Atlasgebieden en in de woestijnvlakten leefden de Berbers eensdeels van handel, nijverheid en landbouw, anderdeels van het beroven van caravanen en het overvallen van de nederzettingen bij de oasen.

De stammen uit de bergstreken en de hoogvlakten langs de kust en in Noord-Marokko (Rif) verwierven zich aanzienlijke rijkdommen door de zeeroof en de slavenhandel en waren deswege in Europa berucht en gevreesd.

Aan deze wantoestanden hebben de Fransen een einde gemaakt. Zij trachten door eigen voorbeeld en door onderwijs de beoefening van landbouw, veeteelt en industrie te bevorderen en op een hoger plan te brengen, wetende, dat het gehele volk zich gelukkiger zal gevoelen, wanneer aan dat ruwe leven een einde komt, aangezien geen land tot bloei kan geraken, waar alle succes gebaseerd is op het recht van den sterkste.

FILM

Conga Din. . . (Cinelandia) zal door een associatie van gedachten misschien hier en daar het vermoeden gewekt hebben, dat wij hier te doen zouden hebben met een echte (Curaçaose) dansi-dansi-film; welker oorspronkelijke titel, „Conga din dousji Corsouw" of „Conga din Cinelandia", werd verbasterd! Doch helaas is niets minder waar. Want wij keren natuurlijk met moderne bliksemde haast wederom terug naar de film van heden: de oorlogsfilm. Welke dan ook ontegenzeglijk beter in het kader past van deze tijd en een wereld van hels kanongebulder, krijgskabaal, wapengekletter en oorlogswaanzin dan een meer verheffend schouwspel... Geen Noord-Afrika, geen Middellandse Zee, geen (on) bezet Frankrijk, doch het Brits-Indië van het einde der vorige eeuw is thans het toneel van een titanische strijd. Waarbij door de Britten gestreden wordt tegen een kaste. Welker spaarzaam in wit linnen gehulde fanatieke Leider maar één levensdoel kent, hetwelk hij er bij zijn volgelingen inhamert: doden! En wel de vreemde indringers: de wit-mensen.

Eigenlijk volkomen overbodig te vermelden, dat de Engelsen ook deze krijg met succes beëindigen; zij het ditmaal dank zij een hoogst onbelangrijk Hindoe-slaafje, Cunga Din (Sam Jaffe), die zichzelf opoffert en daarvoor na zijn dood in het Britse Leger de rang verkrijgt van Corporaal.

Toen schrijver dezes gisteravond uit het West-End theater stapte, kon men op zijn gelaat nog de voldoening over een gezellig doorgebrachte 90 minuten lezen.

In genoemd theater draaide gisteravond namelijk de film „**Treat 'm rough**", een titel die in bijna even grote mate als het gezicht van een brandend oorlogsschip de oorlog, het karakter van de film doet uitkomen. Na het zien van deze film, kan men niet zeggen, dat men veel verder gekomen is, behalve de kennis, zich van elke handtastelijkheden met een bokser te onthouden. De film echter bezit een vaart, die het zien ernaar aangenaam maakt. De geestigheid, de rollende ogen van een kleurling en verder de nodige knokpartijen, maken deze rolprent tot iets, dat door iedereen graag zal worden gevolgd.

Kerkberichten.

Week van 15 Nov. t/m 21 November.

In de ritus der Dominicanen:

Drie en Twintigste Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.

Tevens feestdag van den H. Albertus Magnus O.P., Kerkleraar.

Za.: Opdracht van de H. Maagd in de Tempel.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Plechtige Hoogmis.
17.15 Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17 — 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P. geen telef. spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.).
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.

Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
houden worden.

Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Meisjescongregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.

Biechten: elke dag na H. Mis. van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.

Pastoor H. Penninx O.P., geen telef. spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Za.)
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.

Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding voor de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIË, Oranjestad — Aruba.

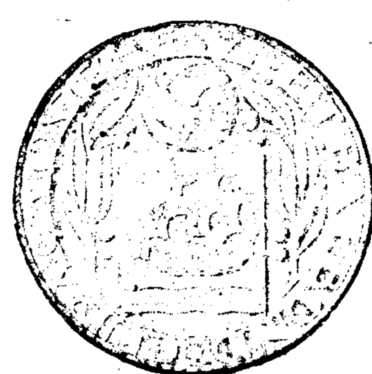
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. spreekuren: alle weekdagen van 7.15 en 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.

Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 15 Nov. 1942: A-Klasse	Jong Holland 1 — Independiente 1 (Oehlers)	
Zondag 15 Nov. 1942: Juniores	Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (Van Eerden)	
Zondag 22 Nov. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Volharding 1 (Oehlers)	
Zaterdag 28 Nov. 1942: vriends. wed.	S.U.B.T. 1 — Independiente 1	
Zondag 29 Nov. 1942: A-Klasse	Transvaal 1 — Jong Curaçao 1 (Jesurun)	

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 15 Nov. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Arsenal 1 (O. Corsica)
Zondag 22 Nov. 1942: Res.A-Klasse	Jong Curaçao 2 — Scherpenheuvel (Taytelbaum)
Zondag 29 Nov. 1942: Res.A-Klasse	Independiente 2 — Scherpenheuvel (Van Eerden)
Zondag 29 Nov. 1942: Juniores	Jong Curaçao Jr. — Scherpenh. Jr. (H. Rog)

ATTENTIE! Met ingang van October 1942 beginnen alle A-Klasse wedstrijden om 16.00 uur precies; de Res.A-Klasse om 14.15 uur precies.

De Heren scheidsrechters worden vriendelijk verzocht bij verhindering tijdig de competitieleider te waarschuwen.

ATTENTIE HEREN SCHEIDSRECHTERS.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis dienen alle Res.A-Klasse wedstrijden, welke een A-Klasse wedstrijd voorafgaan, tot nader aankondiging om 16 uur precies gestopt te worden.

Woensdag, 18 November e.k. des avonds om 20 uur precies vergadering in het R.K. Zeemanshuis, Klipstraat 49, alhier. Bij verhindering gelieve kennis te geven aan J. C. Viejou, Joh. van Walbeeckplein No. 15.

HET BESTUUR.